

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

11. De vita Christi ab anno ætatis duodecimo, ad trigesimum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

ab illis se separare: nã ut dicit Propheta Regius. Deus eius anima speciem & p̄chritudinem concupiscit, qua propter ipsum obliuiscitur populum suum & domum patris sui.

Psal. 44.

9. Christus hoc loco à matre certo quodam modo reprehensus, benignè & humiliter respondit; sed in nuptijs rogatus à matre ut faceret miraculũ, respondit seuerius. Vnde discimus, reprehensiones humiliter esse suscipiendas, quicquid autem ad laudem & honorem nostrum pertinet; durioribus verbis restituendum.

Ioan. 2.

DE VITA CHRISTI, AB ANNO

XII. ÆTATIS VS-
QUE AD XXX.

MEDITATIO XI. EVANGELIUM.

Luc. 2.

T descendit cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis. Et mater eius conseruabat omnia verba

CH
verba h
profici
gratia a

1. IOS
I que
mum in
mo à Ph
fitus est.
2. Moy
abisset a
hel à ser
annis oc
dian.
3. D
ocultus
no aute
gnum vo
Dei.
4. Pu
Deo in t
cebat &
hominib

verba hæc in corde suo. Et I E S V S
proficiebat sapientia, & ætate, &
gratia apud Deum & homines.

FIGURAE.

1. **I**OSEPH in Aegypto mansit vs- Gen. 41.
que ad annum atatis trigesimi-
mum incognitus. Anno autem trigesimi-
mo à Pharaone toti Aegypto prapo-
situs est.
2. **M**oyse, antequam mandato Dei Exod. 3.
abisset ad liberandum populum Isra- 7.
hel à seruitute Aegyptiaca, multis
annis occultus habitauit in terra Ma-
dian.
3. **D**avid triginta annis partim 2. Reg. 5.
occultus fuit, partim profugus. An-
no autem trigesimo atatis ad reg-
num vocatus, capit regere populum
Dei.
4. **P**uer Samuel in Silo seruiens 1. Reg. 3.
Deo in tēplo, vt dicit scriptura, cres-
cebat & proficiebat, placens Deo &
hominibus.

H PRO-

Esa. 52.

1. *Sicut obstupuerunt super te milia
Singlorius erit inter viros aspectus
ius, & forma eius inter filios hominum.*
2. *Verè tu es Deus absconditus: Deus
Israhel Saluator.*

CONSIDERATIONES.

Hum. 1.

HUMILITATIS virtus, verè
exerceri possit, requirit trium
rum virtutum comitatum. Prima
paupertas, qua homo contemnit opes
& omnia fomenta superbiæ. Secunda
est patientia, qua tolerat omnia aduer-
sa, afflictiones, & contemptum. Ter-
tia est obedientia, qua se subijcit al-
terius imperio & mandatis. Atque idem
CHRISTVS Dominus noster om-
nis humilitatis speculum, cum præ-
cipij vilitate manifestum specimen de-
disset Paupertatis; exilio vero, alijque
ærumnis Ægypti, primitias eius pa-
tientia, quæ per omnem vitam in eo elu-
xit, demonstrasset, tandem & triginta
annorum sub parentibus subiectione
illustre exemplum nobis relinquere
voluit veræ & perfectæ obedientia. O
profunda filij Dei humilitas, quam e-
gregiè notas & pudefacis superbiã
& vanitatem nostram, quia aliud non
quæ-

ber te muli
iros aspectu
lios homin
ondituo: D

virtus, verè
rit trium ab
m. Prima
temnit op
ia. Secun
omnia ad
ptum. Te
subijcital
Atque id
s noster om
cùm præ
ecimen de
ro, alij
as eius pe
n in co el
& triginta
bjectione
relinque
tentia. O
, quam e
uperbiam
liud non
qua-

quærimus quàm nomen nostrum ce-
lebrari apud omnes, qui priùs alios do-
cere conamur, quàm ipsi didicerimus.
At Christus, vt paucos in prædicatione
consumeret annos totos triginta an-
nos latuit, tacuit, & in humilitate, pau-
pertate, obedientia, patientia se exer-
cuit, & fortè id fecit, ne vanam videre-
tur aucupari gloriam. Non quidem ha-
bebat ipse causam timendi vanam glo-
riam, qui erat ipsius Patris gloria, sed
tamen timebat pro nobis, pro quibus
sciebat meritò esse timendum. Propter
nos ergò omnem occasionem vanæ
gloriæ subterfugebat, ad nos instru-
endos silebat. Tacebat ille quidem ore,
sed instruebat opere, & quicquid po-
stea docturus erat verbo, nunc prædi-
cabat exemplo.

2. CONSIDERA, puerum Iesum,
postreditum è Hierosolymis in Naza-
reth. obedientiæ parentum subiectum
fuisse, vsque ad initium anni trigesima,
& quamuis scriptum non sit, quid to-
tò hoc tempore egerit, tamen credibi-
le non est, eum vel fuisse otiosum, vel
nihil. scriptione dignum egisse. Sed si
benè expendas, liquidò intelliges, eum
nihil agendo, multas res eximias & ma-
gnificas egisse: nulla enim fuit Christi

H z actio,

actio, quæ caruerit mysterio. Itaque
 cut ex virtute operabatur, sic eadem
 tute ab omni opere abstinebat, & tra
 bat, & latebat. Magnus enim hic Ma
 ster, qui omnes gentes docere debebat
 vt erat via veræ vitæ, à prima adolescen
 tia mirabili & incognita ratione cog
 exercere opera admiranda, inter quæ
 erat; toto hoc temporis interuallo
 consuetudine hominum subducentem
 frequentare templum, plurimum
 care orationi, humilia officia domi
 ercere, adiuuare Matrem, exercere ser
 opificio fabрили boni Iosephi, vnde de
 lo dicebant quidam. *Nonne hic est
 ber, filius Ioseph & Maria?* Verum
 hæc fecit Saluator mundi? Cur tan
 perè se humiliavit gloriosus & excellens
 Deus, nisi vt nostram deprimeret arro
 gantiam? nisi, vt nos ostenderet inexc
 cusabiles, si tam viuo & efficaci exemplo
 non moueamur, & proficiamus? Nam
 absurdum & abominabile est, vt ver
 miculus, in escam vermium destina
 tus, se effèrat & superbiat, quando ipse
 Dominus gloriæ & Maiestatis ad tantam
 tam humilitatem & abiectionem se de
 mittit.

*Marc. 6.**Matt. 13.*

3. **CONSIDERA IESVM** ro
 to hoc tempore habitum pro fabro, &
 voca-

vocatum filium fabri. Fabricabat ergò Iesus, sed non fabricabat amplius, nec mundos, nec cælos, nec stellas, sed gladium humilitatis, de quo dixit Prophetia. *Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime.* Certè non congruebat cum accingi & pugnare alio gladio quàm humilitatis, & superbum humanæ naturæ aduersarium è media tollere. Cùm ergò Saluator statuisset docere, & dicere mundo. *Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde;* hoc ipsum voluit primum facere, non modo seipsum humiliando, & formam serui assumendo, sed assumendo formam serui vilis & contempti. Contemplare nunc anima mea hanc exiguam familiam in hominum quidem conspectu inopem & vilem, sed in Dei conspectu magnam & locupletem. Hinc vides bonum senem se quotidiano labore fatigantem, & frangentem, ad sustentandam tum dilectam spòsam suam, tum illum, qui fabricauit, & sustentat totum mundum. Illinc verò cernis humilem virgunculam sua quoque industria & arte prouidentem cibum ei, qui in cælo angelos pascit, & in terra omnibus creaturis subministrat escam in tempore. *Compatere deinde benedicto Iesu,*

*Psal. 44.**Matt. 23.**Psal. 103*

Domino tuo, dum vides & ipsum pro
victu quotidiano sudātem & laboran-
tem. Aspice in persona Saluatoris pri-
mum parentē Adam in sudore vultus
sui laborantem pro pane; licet magnū
inter ipsum & Adam sit discrimen. nā
fatigatio Adami erat peccati pœna, &
valebat ad comparandum panem, quo
vita tantum mortalis sustentaretur: at
fatigatio Saluatoris, valuit ad expian-
da nostra peccata, & ad comparandum
cibum non sibi sed nobis, vitę æternę.
Poteris quoque hic videre magnum
illum Patriarcham Iacob nocte vigilā-
tem, die autem tota in æstu & frigore,
pro necessario suo, suęq; familię vi-
ctu se defatigantem. Ad hæc omnia,
mi Domine, non impulit vel allexit re-
utilitas vel necessitas vlla, nulla enim
re nostra opus habes, sed solum im-
mensus amor tuus, & incredibilis ze-
lus quem perditam recuperādi, & pro-
prijs humeris in tua cęlestia pascua de-
ferendi.

*Gene. 3.**Gene. 31.**Luc. 15.*

4. **CONSIDERA**, quanta in hac
paupertate, miseria, & omnium rerum
penuria, consolatione & gaudio per-
fusus sit pectus matris, ex tanti filij
præsentia, cum videret illum quem

tam

tam ardentem amabat, quem quæ certissime sciebat esse suum Creatorem, & omnium rerum Dominum, in vna domo secum habitare, comedere secum, colloqui secum, & in omnibus, quæ scire desiderabat, ab eodem institui & doceri. Quis capiat, quantus, quàm ineffabilis amoris affectus fuerit inter filium tantæ matris, & matrem tanti filij? Exigua certè, & vilis erat illa domuncula, exigua familia, & tenuis eius supellex. Sed quæ amplitudo, quæ opes, qui principes viri ibi visebantur? Erat ibi amplitudo cælorum, erat monarcha & Dominus vniuersi, erant bona & opes omnes paradisi. Erant denique legiones Angelorum assistentium & seruentium suo Creatori. Immo considera, quomodo ipse Creator, vt propter nos dignatus est assumere formam serui, ita non dedignatus sit inter eosdem suos seruos officium serui exercere. Quamuis enim, vt fas est credere, mater, & multò magis Iosephus, non audent, ob talis filij reuerentiam, imperare: obsequens tamen filius spiritu diuino cognoscens eorum necessitates, prompta obedientia præueniebat mandata parentum. Et quia in hac inopi familia nec

famuli, nec famulæ erant, verisimile est ipsum Dominum partim pro sua singulari humilitate, partim pro expropianda nostra superbia voluisse vilissimam & abiectissimam quæque domus officia subire. Non dubium est, quod dum humilis Iesus vili panno præcinctus per domum ibat, ministerio suo adiuuans nunc matrem, nunc Iosephum, cælestes spiritus ad tantam submissionem attoniti certatim conati sint se adiungere illi, ad præstandum aliquod auxilium: imò cum gauderent, & reputarent se beatos, quod eum imitari possent, laborabant & ipsi, ipsis Domini sui manibus eadem exercitia, & ministeria cum ipso præstando.

5. **CONSIDERA**, quomodo præter hæc hactenus dicta opera, quæ Saluator noster exterius faciebat, multa alia magis spiritualia & sublimia in occulto & cordis sui secreto perfecit. O quoties bonus Iesus diurnis laboribus fessus, & vile cubiculum suum ingressus, cum quiete opus haberet, tamen nostræ salutis potius, quam sui commodi studiosus, totas noctes in somnis in oratione consumpsit? O quoties, obiecta ante oculos mentis suæ primorum

parentum inobedientia, populi sui ingratitude, abominationibus gentium, & denique omnibus sceleribus & peccatis singulis singulorum hominum, tenerè compatiens miseræ & iacturæ tot animarum, amaris lachrymis, gemitibus inenarrabilibus, & intimo cordis dolore seipsum affligebat, & crucifigebat, offerens se Patri ad placandam eius iram, & commouendam ei erga nos misericordiam? Quoties perpendens scelerum nostrorum gravitatem, & infinitum diuinæ iustitiæ rigorem, qui totus in eius humeros incumbebat, hinc anxius à doloribus diuinæ offensæ, & acerbitate futuræ passionis, illinc æstuans immenso amore & desiderio perficiendæ redemptionis nostræ, sanctissima illa anima seipsam coarctans, è toto corpore ac imprimis ex diuino illo vultu sudorem mortiferum, & fortè etiam aliquando viui sanguinis guttulas exprimebat? O anima mea, si nonnihil hic te reflecteres, & perenderes, dura tu vacua omni cura, ac si tua res nõ ageretur, indulges otio, lussibus & iocis, ille instar prouidi Patris multo ante necessitates tuas & pericula aduigilet, ploret & suspiret pro te, ad impetrandam tibi gratiam & salutem

H s æter.

æternam, quantas ageret gratias, quomodo benediceres, quam firmum propositum faceres, nunquam offenderdi illum, qui te etiam nondum natum tantoperè amavit, & tot lachrymas pro te effudit?

COLLOQVIUM.

PRECABERE Christum Dominum, ut sicut ipse per omnem vitam suam non aliud fuit, quam profunda humilitatis & obedientiæ exemplar tibi cõcedat gratiam, ut ad imitationem sui perfecte tum Deo tum maioribus tuis obtemperare possis. Deinde ut velit è corde tuo omnem superbiæ fallitiam & vanæ gloriæ desiderium ita evellet, ut nullum amplius in cogitationibus, verbis, factis, omnibusq; moribus huius pestis signum appareat: sed sit verè humile & paruulū in oculis tuis, ut in diviniæ maiestatis conspectu perfectā gratiam & misericordiam invenire valeas.

DOCUMENTA.

1. **I**ESVS voluit suorum esse pariter tibus pro nostra instructione. Quia superbia nostra confusione, qui se penitentiam refugimus esse subiecti superioribus. Itaq; si Christus, mundi Imperator, cuius omnesq; res aliæ sunt subiecta, voluit se

se submittere parentibus, multo se inferioribus, nos, qui sumus serui, non debemus dignari subijcere nos superioribus nostris.

2. Si Pralati considerent, Iosephum tenuisse locum pralati, Christum verò subditi, nullam habebunt occasionem superbia, ex eo quod alios dignitate & auctoritate precedant. Nam sapè contingit subditos maioris esse meriti, quàm pralatos: & qui subditi sunt aliorum in hac vita, in altera fieri eorumdem in aeternum superiores.

3. VIRGO conseruabat omnia verba dicta de filio, cõferens ea in corde suo; Quo exemplo discimus quemadmodum Verbum Dei audiendum sit, & quo fructu: nempe recipiendo illud in corde, & ibidè conseruando & considerando, non autè faciendo more illorũ, de quibus vulgò dicitur, quod verbum Dei una aure excipiunt, altera elabi sinant.

IESVS crescens etate, simul crescebat in sapientia & gratia apud Deum & homines. Qui sunt veri Christi imitatores, non debent committere, ut vita tẽpus sine fructu abeat, sed opera dare, ut in spiritu proficiant, & in virtute in virtutẽ crescant; crescendo simul in gratia, tũ apud Deũ, per obseruationẽ preceptorũ, tum apud homines per bona conuersationis exemplum.

H 6 s. Chr̃i

5. *Christus, dum esset puer, crescebat uirtute, uirtute & gratia. Merito hic putantur fieri multi Christiani, qui filios suos non secundum formam à Christo suo exemplo prescriptam, sed secundum peruersam huius mundi disciplinam educant, & de decori sibi esse putant, cum filij proficiunt in timore Dei, cultu pietatis, & studio uirtutum Christianarum: gaudent autem, quando uident eos in carnis prauitate, & mundi nequitia aliquos facere progressus.*

6. *Christus, ut scriptum est, capit primum facere, deinde docere. Nam triginta annos primo exercuit se in obedientia, & oratione. Deinde uero tribus annis ultimis predicauit, & docuit alios, ut intelligat predicator Euangelicus, si uerbo alijs prodesse uelit, sibi uita integritatem, & bonorum operum exercitium primum curandum. Nam non facile alios docebit uerbo, quod non ipse prius praestet suo exemplo.*

DE